

Florianus

Probus

Nume Carus Carin-
rianus

Diocletian⁹ Maximian⁹

Tacitus romanorū impator post aurelianū a senatu pploq; romano impe-
riū suscepit. in cui⁹ electiōe velius cornific⁹ gordian⁹ consul dixit. Cū exer-
citus sine principe recte diuti⁹ stare nō pōt: simul necessitas cogit. Nā limites
trāsribenū germani rupisse dicunt occupasse vrbes validas nobiles diuites ⁊
potētes: q̄re agite ⁊ p̄ncipē dicite. post h̄ ois senat⁹ acclamauit tacite auguste
dij te seruet: te p̄ncipē facim⁹. vir certe idone⁹ reipublice gubernāde ob eius
virtutē ⁊ integritatē. pecuniā quā domi collegerat in stipendiū militū vertit.
togis ⁊ tunicis idē vsus est q̄b⁹ p̄uat⁹. Thermas oēs añ lucernā claudī iussit
ne qd p noctē seditionis oziret. corneliū tacitū scriptorē auguste i oib⁹ bibli o
tecis collocari iussit. Ipse fuit vite parcissime amariōres cibos appetiuit: bal-
neis raro vsus est atq; validior fuit i senectute. vitreorū diuersitate atq; oposi-
tate delectat⁹ est. Panē nisi siccū nūq; comedit: fabricarū peritissim⁹ fuit: mar-
morū cupidus: venationū studiosus. vxorē gēnis vti nō est passus. legit sane
senex minutulas lras ad stuporē. Et qm̄ a meotide multi barbari eruperāt in
terempt⁹ est insidijs militarib⁹ mēse sexto post adeptū impiū (vel vt alij dicūt)
morbo interiit. Gessit aut ppter breuitatē tporū nihil magnū: hic mēsem septē
brem tacitū appellari iussit: cū eo mēse natus ⁊ factus est impator.

Florian⁹ qui frater taciti german⁹ fuit: post frēm arripuit impius nō sena-
tus aucte sed suo motu: q̄si hereditariū esset imperiū. cū sciret adiuratus
esse i senatu tacitū: vt cū mori cepisset: nō liberos suos: s̄ optimū aliquē prin-
cipē facerēt. Veniq; vix duob⁹ mētib⁹ imperiū tenuit ⁊ occisus est tharsi a mi-
litib⁹ q̄ probū audierāt impare: quē ois exercitus legerat. Fuit aut flozianus
morū fr̄is imitator: nec tñ vsq; quaq;. Nā effusionē in eo frater frugi rephēde-
bat. hec ipsa imperādi cupiditas alijs eū moribus oñdit fuisse q̄ fratrē.

Probus romanorū impator: vir domi forisq; sp̄cuius: q̄ post tacitū oim
iudicio bonorū impator est fact⁹ orbēq; pacatissimū gubernauit. hic oriū
dus e p̄nonia ciuitate syrmienti nobilioze matre q̄ patre patrimonio mode-
rato: affinitate nō magna: tā p̄uat⁹ q̄ impator nobilissimis virtutib⁹ claruit.
Rei aut militaris insignis suscepta rei publice admīstratione. Gallias a bar-
baris occupatas ingēti felicitate restituit. Cōpositis igif reb⁹ i gallia lras ad
senatū dedit. sublata est ois q̄ tendit late germania: oēs iā barbari vobis arāt
Nā ⁊ q̄dragita milia hoim. cesa sūt ⁊ septuagita vrbes nobilissime captiuitate
hostiū vindicate. ⁊ oēs penit⁹ gallie liberate p̄da ois recepta est. ago igif dijs
imortalib⁹ gr̄as ⁊c. Habuit q̄ nō leues tyrānicorū mor⁹ Nā ⁊ saturninū q̄ oriē-
tis impius arripuerat varijs p̄lorū generib⁹ supauit. deinde cū p̄culus ⁊ bono-
sus apud agrippinā i gallia imperiū arripuissent. magna celeritate opp̄ssit. ⁊
de eis oib⁹ triumphauit. Tandē cū syrmū venisset ac soliū patriū effecudari cu-
peret ⁊ dilatari. p̄moti milites cōfugientē eū i turrē ferratā quā ipse specule cā
eredificauerat interemerūt anno impij sui sexto. postea tñ ingēs ei sepulchru
elatis aggerib⁹ oēs pariter milites fecerūt cū titulo hmōi inciso marmori. hic
pb⁹ impator ⁊ vere pb⁹ sit⁹ est. victor oim gētū barbararū victor etiā tyrānorū

Carus ro. impator post probū impius suscepit: cui⁹ patria ambigue a ple-
bisq; pdit qdā i illirico quidā narbone i gallia natū scribūt. Is p̄festim
duos filios numerianū ⁊ carinū ad gubernacula impij traduxit ac cesares fe-
cit cū q̄bus reguit duobus ānis. s̄ dū bellū aduersus sarmathas gerit. nūciato
p̄sarū tumultu ad oriētē p̄fectus ipsos p̄lio fudit. Coclens ⁊ thesiphonte no-
bilissimis vr̄ibus captis. in castris sup tigridē ictu fulminis cōcidit. Nume-
rianus vō q̄ cū patre erat adolescēs egregie indolis rediēs in lecticula ob do-
lorē oculoꝝ impulsore ap̄ro p̄ insidias occisus est. Is oēs poetas sui t̄pis vice-
rat. Carinus aut probis oibus cōtaminatus adulter frequēs. a diocletiano
(difficili tñ bello) in dalmacia victus scelerū suorū penas tandē luit.

Diocletianus de dalmacia oriūsus vir obscurissime natus anno ab vrbe
p̄dita. M. xli. ab exercitu impator elect⁹. ap̄rū virū audacissimū: qui nu-
merianū interfecerat ipsemet gladio occidit. verū moto i gallia tumultu poti⁹
q̄ bello eo cū exercitu maximianū cognomēto herculeū misit. q̄ agrestes facile
cōpescuit. At vō circūstrepētib⁹ vndiq; bellis cū solus diocletian⁹ resistere tot
piculis nō posset maximianū angustū: cōstatiū vō ⁊ maximianū galeriū cesa-
res creat. Maximian⁹ aut hercule⁹ carusio fraude interēpto. brittāniā post an-
nos decē recepit. at cōstanti⁹ cū p̄mo i gallia male pugnasset renouata sc̄do pu-
gna mlta milia alemānorū q̄ eo venerāt mercede conducti expugnauit ⁊ occidit
eos ac gallias pacatas reddidit. Diocletian⁹ interi i egyptū vadēs captā ale-
xandriā quā achileo resistēte mētib⁹ octo obsederat: diripiēdā militib⁹ dedit.
Fuit aut diocletian⁹ morigerat⁹ callid⁹: sagax p̄terea ⁊ admodū sbtilis i genio
diligētissim⁹ q̄s ⁊ solertissim⁹ p̄nceps. adorariq; se iussit cū añ eū cūcti salutarē
tur: ornāmēta gēmarū vestib⁹ calciāmētisq; addidit. hercule⁹ aut p̄palā fer⁹ ⁊
inruilis ingenij: asp̄it. e suā etiā vult⁹ horroze significās. Pacat⁹ igif vndiq;
pb⁹ diocletian⁹ i oriēte. maximian⁹ vō hercule⁹ i occidēte vastari ecclias man-
lāt imperiūq; diuisit. tandē apud salonas se recipiēs: reliquū vite sue temp⁹
p̄claro ocio senuit. ⁊ p̄. xxi. annū veneno extinct⁹ exiit annos. 75. quez apud
mediolanū maximian⁹ secut⁹ fuit post triūphū inclitus quem rome perfecit.